

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203597
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118203597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkyň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpený JUDr. Romanom Cibulkom, advokátom, so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 6. septembra 2019, č.k. 39Csp/58/2018-76, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 2.235,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.235,60 eur od 23.04.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 290 a § 298 ods. 2 CSP, ako aj § 3 ods. 2, § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 34, § 37 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 457 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď vec v danom prípade právne posúdil tak, že napadnutá zmluva je absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ a žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ. Právny úkon musí byť urobený predovšetkým určite a zrozumiteľne. Ak uvedené predpoklady nie sú splnené, resp. ak právny úkon týmto náležitostiam nevyhovuje, ide o vadný právny úkon. V dôsledku tejto vadnosti sa právny úkon považuje za absolútne neplatný. Podmienka určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu sa týka prejavu konajúcej osoby. Zákon okrem toho kladie určité požiadavky aj na formu právneho úkonu (§ 40 OZ). Vôľa účastníka právneho úkonu vtelená do právneho úkonu je prejavovaná určite a zrozumiteľne, ak je výkladom objektívne pochopiteľná, t. j. ak typický účastník v postavení jej adresáta môže túto vôľu adekvátne vnímať bez rozumných pochybností o jej obsahu. Nezrozumiteľnosť možno označiť za neurčitost' prejavu po výrazovej stránke; naproti tomu sa neurčitost' prejavu týka jeho obsahovej stránky, lebo spočíva v tom, že prejav nevyjadruje určitú vôľu buď preto, že určitej vôle vôbec nebolo, alebo preto, že určitá daná vôľa nie je prejavom vyjadrená určito. Neurčitý prejav je teda zrozumiteľný, ale jeho obsah nie je určitý. Určitost' predstavuje kvalitu obsahu právneho úkonu; právny úkon je neurčitý, ak sa konajúcemu nepodarilo jednoznačným spôsobom stanoviť obsah vôle, pričom neurčitost' tohto obsahu nemožno odstrániť a preklenúť ani za použitia výkladových pravidiel.

Zrozumiteľnosť potom vyjadruje kvalitu spôsobu (formy) prejavu vôle; právny úkon je nezrozumiteľný, ak konajúci po jazykovej stránke nedosiahol v dôsledku chybného slovného či iného sprostredkovania jasné vyjadrenie vôle a objektívne nemožno ani výkladom právneho úkonu zistiť, čo chcel účastník právneho úkonu prejavíť (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol.: Občiansky zákoník I. § 1-459. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 314). Uvedené náležitosti predložená zmluva nespĺňa a ani neobsahuje. K náležitostiam podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. je možné dopracovať sa až po zložitom štúdiu Zmluvných dojednaní. Náležitosti zmluvy v časti B - Revolvingová pôžička nie sú vymedzené ako výška úveru, počet splátok, výška splátky, RPMN, ale ako odsek 1., 2., 3., 4, čo je (aj pre súd) v spojení so zmluvnými dojednaniami nepreskúmateľné, k čomu prispieva aj veľmi malé písmo v porovnaní s zo zmluvou o pôžičke. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že ak je prieskum náležitostí nezrozumiteľný pre súd, o to viac pre typického účastníka - spotrebiteľa v postavení adresáta, ktorý nemôže jednotlivé náležitosti zmluvy vnímať bez rozumných pochybností o jej obsahu (porovnaj najmä rozsudok Najvyššieho súdu ČR uverejnený ako Rc 5/2001). Žalovaný by sa nemohol obhájiť prípadnou ani (pre neho) subjektívnou zrozumiteľnosťou. Samotná proklamácia jedného z účastníkov zmluvy o jeho vedomosti o určitosti právneho úkonu nemôže eliminovať objektívne hodnotenie určitosti zmluvy, ako to má na mysli ustanovenie § 37 ods. 1 OZ (Ro NS ČR z 13. 3. 2007, sp. zn. 28 Cdo 2888/2005). Ak je obsah právneho úkonu zachytený písomne, je určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkom zmluvy je jasné, čo je predmetom zmluvy a aké sú ich práva a povinnosti, ak to nie je spoznatelné z textu listiny. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb. Mätúca je aj časť E - Zmluvná odmena: Odsek 1: 74 520, Odsek 2: 50 760 a Časť F - Poplatok Odsek 1. 1500, nie je zrozumiteľné, ktorá suma alebo sumy predstavujú cenu poskytnutej služby (§ 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 258/2001 Z.z). Hoci nesplnenie podmienok podľa § 4 ods. 2 nespôsobuje neplatnosť zmluvy (§ 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z), túto neplatnosť spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Určitosť právneho úkonu sa musí týkať určenia podstatných zložiek obsahu právneho úkonu a predmetu, ktorého sa právny úkon týka. Určitosť predstavuje kvalitu obsahu právneho úkonu. Právny úkon je neurčitý, ak je vyjadrenie vôle síce po jazykovej stránke zrozumiteľné, avšak nejednoznačné, a tým je neurčitý i jeho vecný obsah, pričom neurčitosť obsahu nemožno odstrániť a preklenúť ani výkladom v zmysle ustanovenia § 35 OZ. Neurčitosť právneho úkonu treba posudzovať z toho hľadiska, či sa týka tých častí právneho úkonu, bez ktorých nemôže právny úkon ako taký obstáť. Ústavný súd zdôrazňuje, že v súkromnoprávnej sfére je vždy potrebné posudzovať určitosť právneho úkonu vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam daného prípadu, pričom pre interpretáciu obsahu záväzkového vzťahu je rozhodujúca skutočná vôľa oboch zmluvných strán v čase uzavretia zmluvy (Na ÚS ČR z 28.02.2013, sp. zn. III. ÚS 3900/12). Je otázne, akú vôľu mal žalovaný pri takomto nejasnom koncipovaní zmluvy, pričom bolo nesporné, že žalobca si požičal sumu 162.000,- Sk (5.377,41 eur) a žalovanému celkovo zaplatil 453.266,80 Sk (14.448,21 eur), čo je o 9.070,81 eur viac, ako si žalobca od žalovaného požičal. Tieto skutkové tvrdenia žalovaný účinne nepoprel (§ 151 ods. 1 CSP). Pre posúdenie určitosti spotrebiteľskej zmluvy je významný prejav vôle vyjadrený v písomnej forme. Ak je preto takáto zmluva neurčitá alebo nezrozumiteľná, je podľa § 37 ods. 1 OZ neplatná, v takýchto prípadoch totiž prevažuje záujem na ochrane slabšej zmluvnej strany, osobitne v prípade v ktorom odplata dvojnásobne prevyšovala požičanú sumu. Neplatnosť právneho úkonu (negotium nullum) vyjadrená v § 37 OZ je neplatnosťou absolútnou, ktorá pôsobí od počiatku (ex tunc), a to bez ohľadu na to, či sa niekto dôvodu neplatnosti dovolal a je nerozhodné, či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia určujúceho, že právny úkon je neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému a bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal. Toto právo sa nepremičuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú, a to ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (konvalidáciou). Ak je neplatná hlavná zmluva, sú neplatné aj dodatky k nej. Na základe uvedeného súd v súlade s ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka, zaviazal žalovaného vrátiť žalovanú časť bezdôvodného obohatenia spočívajúcu v zaplatení sumy 2.235,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.235,60 eur od 23.04.2018 do zaplatenia, t.j. odo dňa podania žaloby na súd. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Zároveň súd dodáva, že neboli tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nemal priznať.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu a nejednoznačnému záveru o skutkových okolnostiach, ktoré by mali zakladať neplatnosť zmluvy o revolvingovej pôžičke z dôvodu jej neurčitosti, resp. nezrozumiteľnosti. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatuje, že k náležitostiam podľa zákona č. 258/2001 Z.z. sa je možné dopracovať až po zložitom štúdiu zmluvných dojednaní (bod 27. odôvodnenia), pričom tento záver vylučuje konštatovanie súdu o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti zmluvy ako právneho úkonu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z bodu E - Zmluvná odmena, kde sa nachádzajú dva rôzne údaje a časť F - Poplatok nie je zrozumiteľné, ktorá suma alebo sumy predstavujú cenu poskytnutej služby. Aj tento záver podľa odvolateľa odporuje inému záveru súdu, podľa ktorého je možné sa dopracovať k jednotlivým náležitostiam „po zložitom štúdiu“. Podľa názoru odvolateľa je rozsudok a jeho odôvodnenie nejednoznačné a nepreskúmateľné, pokiaľ ide o vymedzenie dôvodov, ktoré by odôvodňovali záver o neurčitosti, resp. nezrozumiteľnosti. Ďalej namietol, že z napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd pred prijatím záveru o neurčitosti a nezrozumiteľnosti dodržal postup podľa § 35 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.07.2012, sp. zn. 3 Cdo 81/2011. Vyslovene neplatnosti právneho úkonu považoval v zmysle súdnej praxe za rozhodnutie ultima ratio, pričom poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 01.04.2015, sp. zn. I.ÚS 640/2014. Súd prvej inštancie prijal závery o neurčitosti a nezrozumiteľnosti, teda o neplatnosti zmluvy, hoci sám uviedol závery, ktoré ich popierajú. Okrem toho pri svojom postupe súd nerešpektoval § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, hoci ide o nutnú podmienku na to, aby záver o neplatnosti pre neurčitosť či nezrozumiteľnosť mohol byť prijatý. Ďalej odvolateľ namietol nesprávnosť samotných záverov súdu po skutkovej stránke. Podľa jeho názoru zo zmluvy vyplýva, že revolvingová pôžička vo výške 162.000,- Sk mala byť uhradená v 36 mesačných splátkach, vo výške mesačnej splátky 4.500,- Sk, pri výške zmluvnej odmeny 74.520,- Sk a poplatok za poskytnutie pôžičky a uzavretie zmluvy bol 1.500,- Sk. Obsah zmluvy teda jednoznačne umožňuje zistenie jej obsahu a rozsahu práv a povinností sporových strán. Z toho dôvodu je záver súdu o neplatnosti zmluvy nesprávnym aj po skutkovej stránke, a preto je minimálne predčasné prijať záver o existencii žalovaného nároku.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Žalobca sa s prezentovaným názorom žalovaného nestotožnil a mal za to, že predmetná zmluva je neplatná, keď dokonca ani sám žalovaný vzhľadom na obsah zmluvy a poskytnuté plnenia žalobcu na jej základe nedokázal dosiaľ zodpovedať na otázku, koľko a na aký účel vlastne žalobca žalovanému z titulu poskytnutej pôžičky zaplatil a vyšpecifikovať, koľko zaplatil podľa obsahu spomínanej zmluvy na istine, koľko na úroku z omeškania, koľko na zmluvných pokutách a iných poplatkoch. Údaje žalovaného sa v jednotlivých jeho podaniach podstatným spôsobom líšia.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 39Csp/58/2018 je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.235,60 eur s príslušenstvom.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovené a žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a preto odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

9. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho

myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

10. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany, porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

11. Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd jasne a výstižne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, akými úvahami sa riadil a ako vec právne posúdil, čím splnil zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Zo strany súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia a súčasne teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď rozhodnutie prvoinštančný súd fakticky v relevantných záveroch riadne právne aj vecne odôvodnil.

12. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa, ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov, ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, profesionálne znály podnikateľ, dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade jej narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) rovnováhu faktickou. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, vrátane výberu zmluvného typu, rozsah a spôsob formulácie textu (rozsudky Súdneho dvora EÚ C-240/98 až C-244/98, Oceano Grupo Editorial, C-168/05, Mostaza Claro).

13. S prihliadnutím na vyššie uvedené je potom potrebné považovať za správny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti uzatvorenej zmluvy z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti, pričom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, najmä body 28., 30. a 32. Obsah predmetnej zmluvy je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľný, keď bez zmluvných dojednaní napísaných drobným písmom a ťažko čitateľných nie je možné zistiť podstatný obsah uzatvorenej zmluvy, teda výšku úveru, počet splátok, výšku splátky a RPMN.

14. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu

prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihladiť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a rovnako ho potvrdil aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď súd prvej inštancie správne o tomto nároku rozhodol v zmysle pomeru úspechu žalobcu v spore, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).